

ресурси, процеси та команди для досягнення визначених цілей у встановлені терміни. У сучасних умовах в Україні ця сфера набуває особливого значення через динамічні зміни в економіці, вплив воєнних факторів та необхідність швидкої адаптації до нових викликів. Основними елементами успішного управління проєктами є планування, організація, виконання, моніторинг і завершення проєкту. Використання сучасних методологій, таких як Agile, Scrum, PRINCE2, PMBOK, дозволяє гнучко реагувати на зміни та підвищувати ефективність роботи. Отже, проєктний менеджмент є ключовим фактором успіху для організацій та державних структур, дозволяючи ефективно реалізовувати як бізнес, так і соціальні проєкти. Його подальший розвиток сприятиме підвищенню конкурентоспроможності українських підприємств та адаптації країни до сучасних світових стандартів управління.

Література

1. Черчик Л. М. (2022) Проектний менеджмент. Теоретичний курс: навч. посіб. Луцьк: Волинський національний університет імені Лесі Українки, 186 с.
2. Кирилко Н.М. (2017) Управління змінами на промисловому підприємстві / М.О. Сомов, Н.М. Кирилко // Матеріали XVI Всеукраїнської наукової конференції молодих вчених та студентів «Наукові розробки молоді на сучасному етапі» (27-28 квітня 2017). – К.: КНУТД. – том 3, С. 110-111.

УДК 174:005

Бобчик О.О., здобувач вищої освіти
Кирилко Н.М., науковий керівник, к.е.н., ст.викл.
Київський національний університет
технологій та дизайну

РОЗВИТОК КОРПОРАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ В ОРГАНІЗАЦІЯХ

Корпоративна культура є невід'ємною частиною успішної діяльності сучасних організацій, відіграючи ключову роль у формуванні їх іміджу, мотивації співробітників і загальної ефективності роботи. З огляду на динамічні зміни в соціально-економічному середовищі, розвиток корпоративної культури став пріоритетним завданням для лідерів та менеджерів. У 21 столітті зміни – це неминуче явище, що вимагає керівників швидко адаптовуватись до інноваційного розвитку. Головним завданням топ-менеджерів є якомога швидше обробити інформацію задля своєчасного сприйняття розвитку в сферах модернізації, екологізації та цифровізації. Відповідно до моделі CVF, корпоративна культура поділяється на чотири типи: адхократичну, кланову, ринкову та ієрархічну. Найбільш поширеним варіантом для українських підприємств є ринкова та ієрархічна культури.

Обидві з яких можуть обмежувати або стримувати впровадження інновацій, що заважає управлінцям дотримуватися принципів постійного розвитку в прийнятті рішень. Водночас дослідження показують, що працівники багатьох організацій прагнуть переходу до кланової культури, яка передбачає командну роботу, згуртованість і підтримку персоналу. Задля уникнення «застою» в процесах зростання корпоративної культури організацій, необхідно вжити певні заходи щодо розвитку:

- перехід до інноваційної моделі корпоративної культури через диджиталізацію, смартизацію, залучення енергоефективних технологій;
- запровадження навчальних заходів, семінарів та майстер-класів для розвитку креативності персоналу;
- обов'язкове врахування в процесах роботи організації Європейської «зеленої» угоди в стратегіях розвитку підприємств.

Сучасні тенденції розвитку корпоративної культури полягають в соціальній відповідальності. Багато організацій акцентують увагу на підтримці громади, волонтерстві та благодійності. У воєнний час українські підприємства активно допомагають Збройним Силам України та постраждалим та значною мірою проявляють свою інноваційність, впроваджуючи гібридні моделі роботи, що забезпечують баланс між офісною роботою та дистанційною. Задля офлайн комунікацій організації поширюють культуру використання цифрових інструментів для управління командою та комунікації, включаючи платформи для співпраці та обміну знаннями. Через наслідки війни деякі організації змушені скорочувати витрати, що впливає на можливості розвитку персоналу; деякі працівники компаній беруть участь у захисті країни, через що виникає потреба в перегляді кадрової політики; постійна невизначеність змушує бізнес адаптуватися до змін ринкових умов.

Сучасна корпоративна культура організацій в Україні перебуває в процесі трансформації. Вона відображає унікальну ситуацію, в якій опинилася країна, включаючи адаптацію до умов війни. Українські компанії демонструють високий рівень гнучкості та соціальної відповідальності, формуючи нові стандарти роботи. Розвиток корпоративної культури залишається важливим елементом, який сприяє стабільності й конкурентоспроможності бізнесу в Україні.

Література

1. Бала О.І. (2006), Історія розвитку та формування терміну «корпоративна культура», Видавництво НУ «Львівська політехніка», Львів, Україна.
2. Міхов Л. І. (2015) Сутність та зміст корпоративної культури / Міхов Л. І. // Вісник Бердянського університету менеджменту і бізнесу. – №3(31). – С. 42–46.

3. Прищак М. Д. (2016) Психологія управління в організації : навчальний посібник / М. Д. Прищак, О. Й. Лесько. – [2-ге вид., перероб. і доп.]. – Вінниця,– 150 с.

УДК 657.633.5

Гурінець К.О., здобувач вищої освіти
Кирилко Н.М., науковий керівник, к.е.н., ст.викл.
Київський національний університет
технологій та дизайну

КОНТРОЛЬ ЯК НЕОБХІДНИЙ АТРИБУТ МЕНЕДЖМЕНТУ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Контроль – це необхідний атрибут в управлінні підприємства будь якої форми власності. Контроль є ключовим елементом у забезпеченні ефективного управління підприємства. Він створює зв'язок між стратегічними планами та їх реалізацією на операційному рівні. Відсутність потрібного контролю може спричинити низьку ефективність використання ресурсів, втрату конкурентних переваг і довіри клієнтів. Одним із прикладів є підприємство ПП "БІАГР", яке спеціалізується на виробництві молочної продукції. У структурі управління підприємства контроль відіграє важливу роль на всіх рівнях – від стратегічного до оперативного. Для ефективної реалізації проєкту розвитку ПП "БІАГР" контроль здійснюється на всіх етапах: *стратегічному контролі* на якому оцінюються довгострокові цілі, аналізуються зовнішні ризики та можливості; *тактичному контролі* – цей етап зосереджений на виконанні короткострокових завдань, контролі за реалізацією виробничих планів і координацію роботи основних підрозділів (виробництва, постачання, продажів); *оперативному контролі* – зосередження на щоденній діяльності, такій як перевірки якості робочих процесів, моніторингу готової продукції, управлінні складськими запасами та вчасній доставці товарів замовникам. Такий комплексний підхід дозволяє уникнути затримок у виробництві, збоїв у постачанні чи браку готової продукції, що є критично важливим для збереження конкурентних позицій підприємства. Контроль є обов'язковою умовою ефективного управління, оскільки гарантує відповідність планів їхньому фактичному виконанню. Зокрема, відсутність контролю на підприємстві може призвести до фінансових втрат і негативного впливу на ділову репутацію та імідж. Завдяки цьому процесу можна вчасно виявляти й вирішувати потенційні проблеми, запобігаючи їх розвитку до критичного рівня. Таким чином, контроль слугує запорукою того, що підприємство продовжує рухатися в заданому напрямку, оптимізуючи свої витрати часу та фінансові ресурси. Необхідність контролю у ПП "БІАГР" полягає в тому, що в умовах постійних змін на ринку, високої